

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010398
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5717010398.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní dňa 14.12.2021 takto

rozhodol:

obžalovaný

U. Z., O.. XX.XX.XXXX X. U., Z. V. U., H.. P.. X.. E. Č.. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 06.02.2016 o 08.45 hod. v meste U. v priestore služobného motorového vozidla sa opakovane vyhrážal ublížením na zdraví príslušníkom OO PZ Martin - Východ O.. U.. P. V. a O.. U.. E. U. tým spôsobom, že po tom, ako ho obmedzili na osobnej slobode a prevádzali z parkoviska pri pešej zóne na OO PZ Martin - Východ im uvádzal, že „uvidíte, čo sa bude diať, keď sa s vami v meste stretnem mimo služby, budú samopaly a pištole strieľať“, tiež „keď vás stretnem mimo služby na diskotéke v F., budú ju musieť kvôli vám zatvoriť, lebo bude taká bitka“,

dňa 06.02.2016 v presne nezistenom čase v priestoroch ordinácie lekárskej pohotovosti na ulici U. v U., po tom, ako bol príslušníkmi OO PZ Martin Východ O.. U.. P. V. a O.. U.. E. U. predvedený za účelom vyšetrenia, či je spôsobilý na umiestnenie do cely policajného zaistenia, sa opakovane vyhrážal ublížením na zdraví príslušníkovi OO PZ Martin - Východ O.. U.E.. E. U. tým spôsobom, že počas vyšetrenia v ordinácii mu uvádzal „keď pôjdeš so mnou pred súd, tak pred sudcom ti rozkopem hlavu“,

dňa 06.02.2016 v presne nezistenom čase v meste U. v priestore služobného motorového vozidla po tom, ako bol príslušníkmi OO PZ Martin - Východ O.. U.. P. V. a O.. U.. E. U. eskortovaný z lekárskej pohotovosti na OO PZ Martin - Východ, sa opakovane vyhrážal ublížením na zdraví príslušníkovi OO PZ Martin - Východ O.U.. U.. E. U. tým spôsobom, že mu uvádzal, „prídem si po teba spolu s kamarátmi, spútame ťa a hodíme do Dunaja, kde sa uvidí, ako vieš plávať, že ťa nájdu až v Maďarsku“,

dňa 06.02.2016 o 11.00 hod. v priestoroch OO PZ Martin - Východ na ulici M. Č. X v U., počas jeho umiestňovania do cely policajného zaistenia, sa opakovane vyhrážal ublížením na zdraví príslušníkovi OO PZ Martin - Východ nstržm. U.. E. U. tým spôsobom, že mu uvádzal „si po teba prídem spolu s kamarátmi, spútajú ťa a hodia do Dunaja, kde sa uvidí ako vieš plávať, nájdu ťa až v Maďarsku“,

t e d a

- pokračovacím konaním sa inému vyhrážal usmrtením a ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa

č í m s p á c h a l

- pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladá trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 0T/13/2016, právoplatným dňa 08.02.2016, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky, s prihliadnutím i na trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 07.08.2017, sp. zn. 0T/78/2017, právoplatným dňa 08.08.2017, pre prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 (tri) roky, ako i trest odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.03.2018, sp. zn. 2T/93/2017, právoplatným dňa 28.07.2018, pre prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 05.04.2017 tunajšiemu súdu obžalobu na obvineného U.O. Z. pre pokračovací prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Martin dňa 13.12.2017 vydal v konaní vedenom pod sp. zn. 13T/46/2017 trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného vinným zo spáchania uvedeného prečinu v zmysle podanej obžaloby a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Martin zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 0T/13/2016. Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom namietal, že je nevinný.

Súd teda vo veci nariadil hlavné pojednávanie na termín 27.03.2018. Na tomto hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, ktorý nechcel konať o dohode o vine a treste, vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutkov uvedených v obžalobe. V ďalšom priebehu pojednávania po zákonom poučení vypovedal, že nie je pravdou, čo čítala prokurátorka v obžalobe, hovorili to na neho policajti, s ktorými sa nikdy nestretol. Nikdy nevykonával trest odňatia slobody v Ružomberku, teda ho tam ani nemohli vypočúvať. Rodičia vlastnia vozidlo Škoda Forman, niekedy ho používa, ak ho aj viackrát policajti na ňom zastavili, nikdy neboli žiadne problémy. Iné motorové vozidlo nepoužíva. Nepamätá si situáciu, že by sa niekedy odmietol podrobiť dychovej skúške. O odsúdení pre ohrozenie pod vplyvom návykovej látky nevie. V minulosti bol v cele policajného zaistenia, bol mu doručený trestný rozkaz do nej, na súde nebol, hneď ho odtiaľ brali do Žiliny do väzenia, nerozumie tomu. Vie, kde sa nachádza Okresný súd Martin, bol súdený viackrát ako mladistvý, bol vtedy nerozvážny. Nevie o tom, že by bol súd v Martine niekedy presťahovaný inam. V minulosti sa mu nikdy nestalo, že by bol v CPZ a hneď ho z nej viezli na výkon trestu do Žiliny. Nebol predtým u žiadnej lekárky. S príslušníkmi PZ sa v tejto veci nekonfrontoval, ku skutkom nebol vypočúvaný. Aj teraz je zavretý vo väzení za niečo, čo nespravil, ani nevie, či je teraz marec, podľa neho určite nie je. Nemôžu sa opakovať mesiace v jednom roku, nevyjadrí sa k tomu, že nie je marec. Podľa neho je rok 2012, na predvolaní bol uvedený rok 2018. Myslí si, že je rok 2012 z toho dôvodu, že sa necíti ešte ako štyridsiatnik. Nespomína si, že by v tejto veci bola za ním nejaká obhajkyňa alebo koncipientka. Vie, že v odpise z RT je uvedených 13 odsúdení, no vo výkone trestu bol tri razy oficiálne, dvakrát bol odsúdený ešte ako mladistvý na podmienku. Pred výkonom trestu drogy určite neužíval, alkohol pije len príležitostne. Nie je voči nemu vedené žiadne iné trestné stíhanie. Nevie vysvetliť, prečo tí policajti tvrdia to, čo je uvedené v obžalobe, asi sa nudia, v minulosti s nimi nemal žiadne problémy, podpis na zápisnici o výsluchu zo dňa 22.08.2016 je jeho, nevie, ako sa tam vzal, možno ho preskenovali. Nikdy nebol liečený na psychiatrii, nebolo mu uložené liečenie a ani sa

neliečil dobrovoľne. Žiadne problémy s omamnými látkami či alkoholom nikdy nemal. Na slobode býva u rodičov na adrese trvalého bydliska, vzťahy s nimi sú v poriadku.

K rozporu s predchádzajúcou výpoveďou z prípravného konania uviedol, že s policajtami sa niekedy sranduje, ale on nevie, že by bol v tejto veci vypočúvaný alebo že by sa to stalo.

Obhajkyňa následne na hlavnom pojednávaní opakovane ako už v písomnom vyjadrení zo dňa 15.01.2018 poukázala na to, že výpoveď obžalovaného je nesúrodá, časovo nie je správne orientovaný, zo spôsobu výpovede mala pochybnosti o tom, či je príčetný a či chápe zmysel trestného konania. Keďže poprel aj tú skutočnosť, že má deväťročnú dcéru, vzbudzuje to pochybnosti o jeho duševnom stave. K pochybnosti obhajoby o duševnom stave obžalovaného sa následne pripojila i prokurátorka a navrhla skúmanie jeho duševného stavu. Súd následne s príhliadnutím na vyjadrenia a obsah výpovedí obžalovaného za účelom zhodnotenia jeho duševného stavu rozhodol o príbratí do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Pre nekooperujúci postoj obžalovaného musel súd rozhodnúť o nariadení vyšetrenia duševného stavu obžalovaného pozorovaním v ústavnom zariadení.

Po doručení znaleckého posudku súd opakovane nariadil hlavné pojednávania. V neprítomnosti obžalovaného postupom podľa § 255 ods. 2 Tr. por., za splnenia podmienok § 252 ods. 2 Tr. por., so súhlasom obhajoby i prokurátorky s takýmto postupom, sa ho však podarilo uskutočniť až dňa 14.12.2021, keď predvolanie spolu s poučením o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bolo obžalovanému riadne a včas doručené, obžalovaný si ho prevzal do vlastných rúk, napriek uvedenému sa na hlavné pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnil. Na uvedenom hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom znalkyne U.. R. V., oboznámením sa s výpoveďami svedkov U.. E. U., U.. P. V., U.. U. D., U.. R. V., konfrontácií obžalovaného so svedkami z prípravného konania, v spise sa nachádzajúcimi listinnými dôkazmi a dospel k záveru tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, U.. R. V. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní predniesla znalecký posudok č. 2/2021 k duševnému stavu obžalovaného, pričom sa v celom rozsahu pridržala jeho záverov, teda že obžalovaný trpel v minulosti, v čase spáchania trestnej činnosti a aj v súčasnosti duševnou schizotypovou poruchou. Tá mala vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, ktoré boli v čase spáchania trestného činu znížené v podstatnej významnej miere. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti však neboli v tom čase vymiznuté. Na ich podstatnom znížení sa spolupodieľala schizotypová porucha a toxický účinok požitého alkoholu v tom čase. Z hľadiska aktuálneho duševného stavu obžalovaný toho času je schopný ovládať svoje konanie a tiež chápať význam a zmysel trestného konania. Sledovaná trestná činnosť nebola motivovaná, determinovaná duševnou poruchou s kvalitatívnymi zmenami základných psychických funkcií. Obžalovaný pri ambulantnom vyšetrení nespolupracoval, bolo mu teda nariadené vyšetrenie duševného stavu pozorovaním v P. G. F.. Táto hospitalizácia bola od 26.06.2020 do 26.08.2020. Počas nej neboli podané žiadne lieky, dobre sa adaptoval na režimové podmienky, nevykazoval žiadne bizarnosti v správaní a ani neprejavoval žiadnu agresivitu. Pri kontaktovaní dodržiaval primeraný spoločenský odstup s vykaním, ale spoluprácu pri vyšetreniach odmietal. Túto neochotu a vystupovanie znalkyňa hodnotila ako obranné mechanizmy popretia a mechanizmy účelovej racionalizácie pred hrozbou trestu. Z medicínskeho hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný, keďže netrpí psychotickým endogénnym ochorením - psychózou. Skladbu osobnosti nie je možné ovplyvniť žiadnym zdravotníckym opatrením, teda aktuálne nie je indikovaná ani žiadna forma ochrannej psychiatrickej liečby. U obžalovaného nedošlo k takej zmene jeho osobnosti, ktorá by sa prejavovala samovoľnou výbušnosťou a agresivitou voči iným jedincom. V rámci svojho prednesu na hlavnom pojednávaní poukázala tiež na to, že obžalovaný musel byť hospitalizovaný za účelom pozorovania jeho duševného stavu, keďže na jej vyzvania nereagoval a na vyšetrenia opakovane neprišiel, pričom bol predvedený policajtmi do P. F., správal sa primerane a slušne, rovnako tak po celú dobu pobytu v liečebni. Odmietal však situáciu, kde by mohol vystupovať negatívne či cítiť sa zhoršene. Odmietal potvrdiť akékoľvek údaje o svojej osobe, rodine, časových údajoch alebo skutku. Znalkyni sa podarilo kontaktovať matku obžalovaného, ktorá do skúmania duševného stavu vniesla objektívne údaje, napr. že obžalovaný má dcéru, čo pôvodne popieral, pred matkou to už však potvrdil. Podľa matky sa od spoločnosti odizoloval po návrate z výkonu trestu, množstvo vecí rieši prostredníctvom počítača, pri prepúšťaní z P. F. po dvoch mesiacoch riadne uviedol všetky časové údaje, bol orientovaný v bežných

záležitostiach. Na vysvetlenie jeho predchádzajúceho správania uviedol, že si môže hovoriť, čo chce. Žiadne relevantné okolnosti k prípadnej duševnej poruche nezistila ani psychologička v P. F.. Bizarnosti v jeho výpovediach nemožno posúdiť ako duševnú poruchu či chorobu, skôr ako obranný mechanizmus. Zvláštny vývoj jeho osobnosti začal už počas školských čias. Schizotypová porucha môže niekedy evokovať duševnú chorobu, u neho však narušenie vnímania reality nenastalo. Takýto typ povahy má svoje vnútorné vzorce správania, ktoré sa odlišujú od všeobecných noriem, chápe však význam a zmysel trestného konania. Odchýlka tohto typu sa nemôže vysvetliť ako znak duševnej choroby či poruchy, zvlášť za situácie, ak u neho nebol nikdy objektivizovaný úraz hlavy či bezvedomie - toto potvrdila i jeho matka. K otázke vplyvu alkoholu v čase trestného činu možno konštatovať, že obžalovaný ho poprel, veľmi dobre chápe, že by tak nesmel jazdiť autom. Znalkyňa poukázala na zlé vplyvy okolia - kamarátov, toto tiež objektivizovala matka obžalovaného, sama znalkyňa preskúmala i jeho prejavy na sociálnej sieti. Jeho sociálne zručnosti a správanie v bežných situáciách je veľmi konformné, nikdy matke nič nezval, pomáha jej, upratuje, je čistotný, ak by mal psychózu, toto by nezvládal. Obžalovaný prekračuje rámce spoločenských noriem. Je si toho vedomý, obranným mechanizmom je potom tvrdenie, že sa to nestalo. Ani v liečebni nechcel byť konfrontovaný k okolnostiam skutku, bol veľmi ostražitý, až pri prepúšťaní táto ostražitosť akoby opadla a obžalovaný povedal pravdu. Znalkyňa zdôraznila, že psychopatia - nielen schizotypová - má zúžené hodnotenie správania, zvlášť ak je prítomný alkohol, a pri takomto stave sa potom môže epizodicky dostať až na hranicu psychózy. Je ťažké tam odlíšiť mieru, dá sa však predpokladať u tohto typu osobnosti typická podozrievavosť a špecifické správanie, zvlášť pri vnímaní situácie ako nebezpečnej či ohrozujúcej. Znalkyňa opakovane zotrvala na všetkých záveroch podaného posudku a skutočnosťami, ktoré uviedla v rámci svojho výsluchu vysvetlila i zotrvanie na odpovedi, že rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania trestného činu boli znížené v podstatnej významnej miere, neboli však v tom čase vymiznuté, tiež že nie je u neho indikovaná žiadna forma ochrannej psychiatrickej liečby, keďže skladbu osobnosti nie je možné ovplyvniť žiadnym zdravotníckym opatrením.

Svedok U.. E. U. po zákonom poučení vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že ako referent na OO PZ Martin - východ mal službu dňa 06.02.2016, vykonávali hliadkovú činnosť spolu s kolegom U.. P. V.. Okolo 08.30 hod. boli vyslaná na zákrok, keďže vzniklo podozrenie, že vodič bieleho osobného motorového vozidla zn. škoda Forman vedie toto pod vplyvom alkoholu. Svojim vozidlom zablokovali predmetné vozidlo v ďalšom pohybe. Od vodiča si vyžiadali príslušné doklady. Jednalo sa o osobu U. Z.. Následne ho svedok vyzval podrobiť sa skúške na alkohol v dychu, čo však menovaný odmietol vykonať. Bolo na ňom zjavne vidieť, že je pod vplyvom alkoholu. Odmietol aj opakovanú výzvu na dychovú skúšku, ako i podrobenie sa odberu krvi, bol poučený o ďalšom prípadnom postupe. Následne mu bola obmedzená osobná sloboda, pri čom začal klásť pasívny odpor, kolega V. použil hmaty a chvaty, spacifikoval ho a založil mu putá. Bol naložený do služobného vozidla. Cestou začal byť vulgárny, svedkovi aj kolegovi začal hovoriť, že uvidia, čo sa bude diať, keď sa s ním v meste stretnú mimo službu, že budú samopaly a pištole strieľať. Tiež vravel, že keď ich stretne mimo služby na diskotéke v F., budú musieť kvôli nim zatvoriť, lebo bude taká bitka, toto opakovane dookola. Bol upozorňovaný na slušné správanie a nech si rozmyslí, čo hovorí. Neskôr ho eskortovali na vyšetrenie. Pred doktorkou U.. R. V. sa opätovne začal svedkovi vyhrážať tým, že, keď pôjde s ním pred súd, keď ho tam dovedie, tak mu pred sudcom rozkope hlavu. Verbálne sa svedkovi vyhrážal aj pri spätnom prevoze na OO PZ Martin - východ tým, že si po neho príde spolu s kamarátmi, spútajú ho, hodia do Dunaja, kde sa uvidí, ako vie plávať, a že ho nájdu až v Maďarsku. Svedok vtedy sedel na zadnej sedačke služobného vozidla spolu s obvineným. Opätovne ho poučoval, že sa dopúšťa trestného činu, na čo obvinený nereagoval. Ústne vyhrážky použil aj pri umiestňovaní do CPZ. Tam bol prítomný aj kolega V. a U. D.. Z verbálneho napádania u svedka vzbudil podozrenie, že by svoje vyhrážky obvinený mohol naplniť, a preto mal obavu o život a zdravie. Škoda mu nevznikla.

Svedok U.. P. V. po zákonom poučení vo výpovedi v prípravnom konaní vypovedal v podstate zhodne, ako svedok E. U.. Potvrdil priebeh služobného zákroku tak, ako ho opísal jeho kolega, teda odmietnutie podrobiť sa skúške na alkohol zo strany obvineného, použitie hmatov a chvatov pri jeho spacifikovaní a založení pút, ako i vulgárne vyjadrovanie a vyhrážanie sa v služobnom vozidle pri prevoze na OO PZ Martin - východ, kde sa podrobil procesným úkonom, vyhrážanie sa kolegovi U. pred lekárkou U.. R. V., ako i pri prevoze naspäť na OO PZ Martin - východ. Kolega U. sedel vo vozidle vedľa obvineného, ktorý bol neustále agresívny. Opakovane sa obvinený vyhrážal kolegovi U. aj pri umiestňovaní do CPZ za prítomnosti svedka a aj ďalšieho kolegu - U. D.. Ani tomuto svedkovi žiadna majetková škoda nevznikla,

avšak v dôsledku verbálneho napádania u neho vzniklo podozrenie, že by obvinený v budúcnosti mohol naplniť svoje vyhrážky, mal obavu o svoj život a zdravie.

Svedok U.. U. D. po zákonom poučení vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že ako starší referent v čase skutku pracoval na OO PZ Martin - východ, kde v predmetný deň 06.02.2016 vykonával stálu službu. V čase okolo jedenástej spolu s kolegom E. U. umiestňoval osobu obvineného do cely policajného zaistenia. Tento obvinený pred umiestnením bol poučený o režime cely a ďalších úkonoch, pričom na adresu kolegu U. uviedol, že ešte uvidí. Svedok ho upozornil, aby rozmýšľal, čo hovorí kolegovi U. sa opäť vyhrážal, že ho nájdu plávať v Dunaji, čo ďalšie kolegovi povedal, si presne nepamätal. Hovoril však nahlas a mal výhražný tón v hlase. Aj kolega U. zareagoval v tej forme, nech sa upokojí a rozmýšľa, čo hovorí. Či ešte niečo následne vykrikoval, to už nepočul. Tie vyhrážky začali v čase, keď bol umiestňovaný do cely.

Svedkyňa U.. R. V. po zákonom poučení vo výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že ako praktická lekárka vykonávala službu na pohotovosti v dňoch zo 06.02.2016 na 07.02.2016. Ešte dňa 06.02.2016 prišli policajti s pánom a požadovali vyšetriť ho za účelom umiestnenia do cely predbežného zaistenia. Ten pán bol dosť agresívny, stále slovne napádal policajtov, ale čo im presne hovoril, to už nevie povedať, s odstupom času si to už nepamätá. Javil sa, že je pod vplyvom alkoholu, fyzicky ich nenapadol.

Pri konfrontáciách uvedených svedkov prípravnom konaní s obvineným všetci zotrvali v podstate v úplnej zhode na svojich pôvodných výpovediach, rozpory v ich obsahu sa teda odstrániť nepodarilo.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti.

Trestné oznámenie dňa 03.03.2016 a 08.03.2016 podávali príslušníci polície U.. P. V. R. U.. E. U.. Obsah trestných oznámení je v zhode s ich následnými výpoveďami v rámci trestného konania.

Z odborného vyjadrenia znalca U.. L. M. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia vyplynulo, že znalec v tom čase, teda ku dňu 05.01.2017, nepovažoval za potrebné vyšetriť duševný stav obvineného formou znaleckého psychiatrického posudku, hoci mal byť v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholických nápojov bez zistenia miery opitosti a mal sa správať podľa svedeckých výpovedí verbálne agresívne. V inkriminovanom čase neboli prítomné evidentné znaky poukazujúce na kvalitatívne poruchy duševných funkcií u obvineného. Nebol podľa zistení ani evidovaný v psychiatrickej ambulancii pre drogovú závislosť v U..

Zo správy ÚVTOS Ružomberok zo 06.04.2016 vyplýva hodnotenie obvineného v čase adaptačnej fázy jeho prijatia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, keď na štandardnom oddiele bol iba jeden mesiac. Podľa vyjadrení odsúdeného v tom čase bol nekritický k vlastnej trestnej činnosti, popieral, že by sa skutku dopustil, neakceptoval nariadený výkon trestu, cítil sa neprávom trestaný a podvedený. K personálu sa správal slušne, v kolektíve odsúdených bol nekonfliktný. Najprv prejavil záujem o prácu, neskôr odmietol do nej nastúpiť s odôvodnením, že je neprávom odsúdený, a preto nemusí akceptovať pravidlá vo výkone trestu odňatia slobody - tento skutok bol predmetom prebiehajúceho disciplinárneho konania.

Priebeh skutku je popísaný i v úradnom zázname zo dňa 06.02.2016, vypracovanom príslušníkmi PZ, pričom obsahovo je v zhode s ich výpoveďami v procesnom postavení svedkov v rámci prípravného konania.

Zo záznamov o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený mal priestor preštudovať vyšetrovací spis dňa 18.03.2017, pričom toto preštudovanie trvalo od 08.30 hod. do 09.00 hod.

Písomným podaním zo dňa 15.01.2018 obhajoba navrhla preskúmať duševný stav obžalovaného, keďže pri osobnom pohovore v ÚVTOS Banská Bystrica boli vyjadrenia obžalovaného zmätočné, nesústredené, nevedel dátumy, nevedel, čo má kedy povedať a vzniklo tak dôvodné podozrenie, či obžalovaný chápe význam trestného konania a či nie je dôvod na zastavenie trestného stíhania pre nepríčetnosť.

Z lustrácií ZVJS vyplynulo, že v období od 05.08.2017 do 05.06.2018 vykonával obžalovaný trest odňatia slobody uložený mu vo veci Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/78/2017 a v období od 19.10.2018 do 19.04.2019 trest uložený mu Okresným súdom Bratislava III. v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/93/2017. Z vyjadrenia znalkyne U.. R. V. zo dňa 03.03.2019 je zrejmé, že menovaného navštívila v ÚVV Žilina, kde ho vyzvala k spolupráci pri nariadenom znaleckom psychiatrickom vyšetrení, toto však odmietol s tým, že sa môžu neformálne porozprávať len o ním prekonaných ochoreniach, pretože uznesenie o nariadenom vyšetrení nedostal. Tento postoj prezentoval aj po vysvetlení a poučení znalkyne o ďalšom možnom

postupe. Znalkyňa odporučila realizovať opakovane vyšetrenie ambulantnou formou eventuálne pri nespolupráci obvineného nariadiť pozorovanie v ústavnom zariadení.

V odpise registra trestov má obžalovaný 15 záznamov od roku 1996. Spočiatku išlo o trestnú činnosť najmä majetkovej povahy, pričom prvý nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol ukladaný v roku 1998, ešte ako mladistvému. Následne mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody i v rokoch 2000, 2004 a 2007, pričom posledný uvedený trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 20.08.2009, sp. zn. 23T/15/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.01.2010, sp. zn. 2To/114/2009, keď pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 3 mesiace, so zaradením do II. NVS. Obžalovaný bol ďalej pre trestný čin, ktorý bol spáchaný v súbehu s aktuálne prejednávanou trestnou vecou odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 0T/13/2016, právoplatným dňa 08.02.2016, pre trestný čin podľa § 289 ods. 2. Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky (tento trest odňatia slobody vykonal dňa 06.10.2016). Následne bol ešte odsúdený dvakrát, a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 07.08.2017, sp. zn. 0T/78/2017, právoplatným dňa 08.08.2017, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky, pričom trest odňatia slobody vykonal dňa 05.06.2018. Ostatné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.03.2018, sp. zn. 2T/93/20017, právoplatným dňa 28.07.2018, pre prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 19.04.2019.

Pokiaľ z lustrácie Generálnej prokuratúry SR na obžalovaného vyplývali nejaké neskončené trestné stíhania obžalovaného, išlo o skutky podstatne staršieho dáta, ako sú tie v aktuálne prejednávané veci.

V lustrácii Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil u obžalovaného dva priestupky, oba na úseku bezpečnosti cestnej premávky, kde v jednom prípade mu bola dňa 19.04.2019 uložená pokuta 20 eur a v druhom dňa 26.06.2020 sankcia vo forme napomenutia.

Z lustrácie v databáze súdov vyplynulo, že okrem tohto trestného konania sa voči obžalovanému aktuálne na súdoch v Slovenskej republike nevedú žiadne iné trestné konania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/13/2016 súd zistil, že na obžalovaného v skrátrenom konaní podľa § 204 ods. 1 Tr. poriadku bola dňa 07.02.2016 podaná obžaloba pre skutok zo dňa 06.02.2016 (pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona). V tejto veci bol po vykonaní výsluchu sudcom pre prípravné konanie obžalovaný uznaný za vinného a trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/13/2016 zo dňa 08.02.2016, právoplatným dňa 08.02.2016, odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 2 roky. Do výkonu uvedeného trestu bol obžalovaný dodaný a tento aj riadne vykonal.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11 a 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní s rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených vo výroku tohto rozhodnutia, keď pokračovacím konaním sa inému vyhrážal usmrtením a ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného sa súd stotožnil s právnym názorom prokurátora vysloveným v

podanej obžalobe. Konanie obžalovaného bolo priamo úmyselné, keď vedel, že svojim konaním ohrozí zákonom chránený záujem, pričom takýto následok i jeho protiprávne konanie skutočne malo.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane výkonu právomoci verejného činiteľa. Právomocou verejného činiteľa sa rozumie predovšetkým jeho oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach osôb a ukladať im úlohy. V pojme právomoc je vždy obsiahnutý prvok moci a rozhodovania. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážaní sa usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody pre výkon právomocí verejného činiteľa. Nezáleží na tom, či má páchatel určitý úmysel vyhrážku splniť, a či vyhrážka bola v konkrétnom prípade spôsobilá u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu z jej uskutočnenia, musí byť však takým prejavom, ktorý je všeobecne schopný vyvolať obavu, že páchatel splní to, čím sa vyhrážal. Vyhrázaním sa rozumie psychické pôsobenie na vôľu človeka. Vyhrážka musí byť mienená vážne, pričom ujma v nej obsiahnutá nemusí hroziť bezprostredne. Subjekt v danom prípade je všeobecný, teda páchatelom môže byť ktokoľvek. Subjektívna stránka vyžaduje úmysel spolu s pohnútkou, ktorá použitie vyhrážky sprevádza.

Na základe vykonaného dokazovania tak na hlavnom pojednávaní, ako už aj v prípravnom konaní, nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, spáchal ho práve obžalovaný U. Z. priamo úmyselným konaním vo vzťahu k porušeniu zákonom chráneného záujmu spoločnosti na ochrane výkonu právomoci verejného činiteľa. Jeho vina bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek racionálnych pochybností preukázaná, hoci on sám od samého počiatku trestného konania popieral spáchanie trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, najmä presvedčivou výpoveďou svedkov poškodených, ktorí jednoznačne a bez podstatnejších vzájomných rozporov popísali priebeh stíhaných skutkov. Súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti výpovede týchto svedkov, ktorí v prípravnom konaní vypovedali po riadnom zákonom poučení, ich výpovede korešpondovali s ostatnými vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďami ďalších v konaní vypočutých svedkov U.. U. D. a U.. R. V. a boli podporované i ďalšími v spise sa nachádzajúcimi listinnými dôkazmi. Súd s poukazom aj na závery znalkyne z odboru psychiatria (o popieraní ako obrannom mechanizme obžalovaného vo vzťahu ku skutkom, pre ktoré je obžalovaný) vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako účelovú, podanú primárne v snahe zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie. Pokiaľ obhajoba navrhovala zastaviť trestné stíhanie obžalovaného z dôvodu vymiznutia ovládacích a rozpoznávacích schopností u neho v čase spáchania skutkov, s týmto právnym názorom sa súd nestotožnil najmä z toho dôvodu, že psychiatricka v podanom znaleckom posudku konštatovala síce v podstatnej miere zníženú schopnosť ovládať konanie a rozpoznávať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, nie však vymiznutie týchto schopností. Uvedenú skutočnosť zohľadňoval v konečnom dôsledku súd významným spôsobom pri určovaní druhu a výmery ukladaného trestu.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie všetky formálne znaky prečinu a tiež či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zák. Súd sa teda zaoberal i otázkou tzv. materiálneho korektívu, keďže podľa uvedeného ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. by nešlo o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, by bola jeho závažnosť nepatrná. V danom prípade treba poukázať na skutočnosť, že sa zjavne nejednalo u tohto páchatel'a o ojedinelý prípad vybočenia z inak riadne vedeného života, čo svedčí o jeho prístupe a postoji k pravidlám určeným spoločnosťou, ich dodržiavaní, či sklone páchať protiprávnu činnosť. Tej aktuálnej sa dopustil pokračujúcim konaním viacerými čiastkovými útokmi, voči dvom príslušníkom polície, sčasti i pred ďalšími osobami na skutku zúčastnenými (lekárka a kolega policajt) a v takej intenzite, že poškodení pociťovali z jeho vyhrážok reálnu obavu. Konanie obžalovaného teda dosiahlo taký stupeň závažnosti pre spoločnosť, že nesporne došlo k naplneniu materiálneho korektívu, ktorý je podmienkou pre trestnoprávnu zodpovednosť pri stíhaní za prečin všeobecne.

Súd sa pri ukladaní trestu ako právneho následku spáchaného trestného činu riadil zákonom stanovenými zásadami. Jeho cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok,

zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., príťažovalo mu podľa § 37 písm. h/ a písm. m/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov (aktuálna trestná činnosť bola spáchaná v súbehu s trestnou činnosťou, pre ktorú bol odsúdený Okresným súdom Martin pod sp. zn. OT/13/2016), a tiež že už bol v minulosti opakovane pre trestnú činnosť odsúdený. Takto bola ustálená v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. zákonná trestná sadzba zvýšená o jednu tretinu, teda vo výmere 1 rok až 3 roky trestu odňatia slobody. Hoci u obžalovaného prevažovali príťažujúce okolnosti, súd zohľadňujúc jednak závery znaleckého posudku psychiatricky o zníženej ovládacej a rozpoznávacej schopnosti u obžalovaného, odstup času, kedy reálne došlo k spáchaniu žalovaných skutkov, skutočnosť, že obžalovaný bol v tejto veci dva mesiace (hoci teda najmä z dôvodu jeho predchádzajúcej nespokojnosti) nedobrovoľne hospitalizovaný v P. G. F. za účelom pozorovania jeho duševného stavu pre potreby vypracovania znaleckého posudku v odbore psychiatria a napokon i odsúdenia obžalovaného v iných trestných veciach - Okresným súdom Martin pod sp. zn. OT/78/2017 a Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 2T/93/2017 (súd ich uviedol i vo výroku o uloženom treste), hoci táto trestná činnosť nebola spáchaná v súbehu s aktuálnym trestným činom, výkon v nich uložených trestov odňatia slobody nasledoval až po spáchaní aktuálneho trestného činu, a teda i prevýchovný účinok týchto trestov mohol mať medzičasom vplyv na ďalšie konanie a správanie obžalovaného (na ktorého nie je v súčasnosti vedené žiadne iné trestné stíhanie), využil inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu a ukladal obžalovanému trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú minimálnu trestnú sadzbu. V konečnom dôsledku súd potom v zmysle vyššie uvedených úvah upustil od uloženia súhrnného trestu na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, pričom už uložený trest pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Takto uložený trest v plnej miere splní účel trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Súd v danom prípade zohľadnil odborné závery znalkyne o nemožnosti ovplyvniť osobnostnú skladbu obžalovaného akýmkoľvek zdravotníckym opatrením, a preto mu ochranné liečenie neuložil.

Keďže v danej veci nárok na náhradu škody uplatnený nebol, súd v rámci adhézneho konania o prípadne spôsobenej škode nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.